

WSPOMNIENIA

Hanna Jaklewicz

Prof. dr hab. n. med. Hanna Jaklewicz, która właśnie odeszła, była postacią ważną dla psychiatrii i dla psychoterapii. Absolwentka Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Gdańsku jako stypendystka Ministerstwa Zdrowia wychowała się w kręgu i pod kierunkiem prof. Tadeusza Bilikiewicza, którego myślenie i postawę ceniła bardzo wysoko. Po uzyskaniu II stopnia specjalizacji z zakresu psychiatrii dziecięcej i po obronie doktoratu opuściła jednak zespół Katedry i Kliniki Psychiatrycznej Gdańskiej Akademii Medycznej, żeby prowadzić Poradnię Nerwic dla Dzieci na Jaśkowej Dolinie w Gdańsku-Wrzeszczu. Kontynuowała tam swoje prace badawcze do habilitacji. W tym czasie ukończyła Studium Afrykanistyczne na Uniwersytecie Warszawskim, planując podjęcie pracy eksperta w Afryce. Profesorem nauk medycznych została, kiedy już wykładała psychopatologię rozwojową na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, pełniąc także funkcję prodziekana ds. studenckich. Ale to na Jaśkowej Dolinie stworzyła ośrodek psychoterapii i terapii rodzin, który zapoczątkował rozwój psychoterapii w Trójmieście i na Pomorzu. Ucząc na Uniwersytecie Gdańskim, a po przejściu na emeryturę na Elbląskiej Uczelni Humanistyczno-Ekonomicznej, wychowała liczne grono psychologów, pedagogów i pielęgniarek, przekazując własne podejście do rozumienia rozwoju psychicznego człowieka i do znaczenia zaburzeń rozwoju dla psychopatologii. W ostatnim czasie była związana z Poradnią Zdrowia Psychicznego Przychodni Wałowa w Gdańsku, gdzie prowadziła psychoterapię.

W psychiatrii dziecięcej kształciła się w Paryżu, a także Heidelbergu, Turku i Dolnych Pocerlicach. Utrzymywała żywe kontakty z wybitnymi światowymi specjalistami (jako członek zagranicznych towarzystw naukowych) w interesujących ją dziedzinach: zaburzeń rozwoju, ich leczeniu, a także zapobieganiu. Jej szerokie zainteresowania badawcze obejmowały agresywne zachowania u dorastających chłopców, dysleksję, dysortografię, autyzm wczesnodziecięcy, depresję u dzieci. Do najważniejszych osiągnięć należy koncepcja niejednorodności autyzmu dziecięcego, koncepcja przewlekłego stresu dzieci dyslektycznych prowadzącego do depresji w dorosłości oraz koncepcja źródeł depresji dziecięcej w nieadekwatności opiekuńczej matek korzystających w latach osiemdziesiątych z urlopów wychowawczych.

Opublikowała wiele opracowań naukowych, dydaktycznych i popularyzatorskich w formie książek i artykułów.

Prof. Hanna Jaklewicz wywarła znaczący wpływ na kierunek rozwoju psychiatrii rozwojowej. Jako przewodnicząca Zarządu Sekcji Naukowej Psychiatrii Dzieci i Młodzieży Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, a potem jako wieloletni konsultant krajowy i regionalny ds. psychiatrii dzieci i młodzieży przyczyniła się walcnie do unowocześnienia psychiatrii dziecięcej i połączenia jej z psychiatrią młodzieżową oraz wprowadzenia psychoterapii do programów szkolenia specjalistów. Była też współautorką opracowanych przez Sekcję Naukową Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego zasad stosowania psychoterapii.

Propagowała w Polsce zapobieganie dysleksji metodą *bon depart*, terapię dzieci autystycznych i ich rodzin *holding therapy*, wykorzystanie ekspresji artystycznej w psychoterapii dzieci.

Przez wiele lat była członkiem Komitetu Rozwoju Człowieka przy Polskiej Akademii Nauk. Była też przewodniczącą Komisji Etycznej Sekcji Naukowej Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Jeszcze niedawno pracowała nad Kodeksem Etyki Psychoterapeuty. Brała udział w pracach Rady Programowej czasopisma *Psychiatria Polska i Psychoterapia*, Fundacji *Dom Rain Man*, a także Radzie Naukowej czasopisma *Psychoonkologia*.

Wielokrotnie była nagradzana za badania naukowe i działalność dydaktyczną, odznaczona przez prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, w tym roku wyróżniona medalem za zasługi w rozwoju Elbląskiej Uczelni Humanistyczno-Ekonomicznej. Jako Dama Zakonu Rycerstwa Świętego Jerzego Męczennika działała charytatywnie.

Zawsze była osobą elegancką. Elegancką w tradycyjnym znaczeniu tego słowa. Uważną na drugiego, życzliwą, powściągliwą w sprawianiu innym przykrości, precyzyjną w wyrażaniu własnych opinii. A przy tym kobietą, która wypracowała własny, niezależny styl bycia. Współczesny, choć czerpiący z tradycji kobiecości.

Odeszła od nas 8 września 2016 roku.